

— velvoittaa SMHV:n ja muut osapuolet korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

### Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

1. Valittaja väittää, että unionin yleinen tuomioistuin teki vakavan oikeudellisen virheen, kun se hylkäsi valittajan vaatimuksen siitä, että unionin yleisessä tuomioistuimessa pidetyssä istunnossa esitetyt väitteet otettaisiin tutkittavaksi, koska ne eivät olleet uusia vaan ne vain laajensivat sellaisia oikeudellisia perusteita, jotka oli aiemmin esitetty valituslautakunnalle ja unionin yleiselle tuomioistuimelle.
2. Unionin yleinen tuomioistuin ei valittajan mukaan myöskään ottanut huomioon sitä, että valituslautakunta ei ollut perustellut sitä, minkä vuoksi se pysytti mitättömyysoaston päätöksen hyväksyä vastapuolen tekemä mitättömäksi julistamista koskeva hakemus yhdistetyssä menettelyssä, joka koski alun perin neljää erillistä hakemusta, ja miksi se katsoi, että valittajan on maksettava kaikkien neljän menettelyn kulut virastossa huolimatta siitä, että molemmat yhdistetyt asiat perustuivat vain sellaisiin oikeuksiin, joihin vetosi vain toinen kahdesta hakijasta ja/tai jotka kuuluivat vain toiselle kahdesta hakijasta.
3. Unionin yleisen tuomioistuimen valituksenalainen ratkaisu perustuu lisäksi tosiseikkojen ja näytön vääristelyyn sekä unionin yleisen tuomioistuimen tuomiovallan virheelliseen ymmärtämiseen ja väärinkäyttöön siltä osin kuin unionin yleinen tuomioistuin ei ole asianmukaisesti soveltanut sen käytettävissä olleita tosiseikkoja eikä oikeudellisia seikkoja toisen kanneperusteen puitteissa eli yhteisön tavaramerkistä annetun asetuksen 207/2009 <sup>(1)</sup> 8 artiklan rikkomisen osalta. Jos unionin yleinen tuomioistuin olisi noudattanut yleisiä oikeusperiaatteita, muun muassa oikeutta oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin ja oikeutta perustella päätös, sen olisi pitänyt hyväksyä sen käsiteltävänä ollut kanne. Näin on etenkin sen vuoksi, että unionin yleinen tuomioistuin on pysyttänyt valituslautakunnan ratkaisut täysin tietoisena siitä, että ratkaisujen perusta eli se, että oli olemassa kansallinen Benelux- ja ranskalainen tavaramerkki, silloin, kun valituksenalainen unionin yleisen tuomioistuimen käsiteltävänä ollut asia ratkaistiin, ei ollut kantajan toteennäyttämä eikä myöskään notorinen seikka. Unionin yleinen tuomioistuin rikkoi siis valittajan mukaan yhteisön tavaramerkistä annetun asetuksen 8 artiklan 1 kohtaa sekä 53 artiklan 1 kohtaa, koska se sovelsi virheellistä oikeudellista kriteeriä katsoessaan, että valittajan tavaramerkkien rekisteröinnit oli mitätöitävä sen vuoksi, että oli olemassa aiemmat tavaramerkkien rekisteröinnit Benelux-alueella ja Ranskassa.
4. Mainitut virheet ovat sekä prosessuaalisia että aineellisoikeudellisia. Näin ollen valittaja tuo ensin esiin sen, että unionin yleinen tuomioistuin ei ole hyväksynyt istunnossa esitettyjä väitteitä, ja toiseksi esittää syyt, joiden vuoksi unionin yleisen tuomioistuimen on täytynyt tulla siihen johtopäätökseen, että sille esitetty toinen kanneperuste oli perusteltu, kun otetaan huomioon tunnustettujen oikeudenmukaista oikeudenkäyntimenettelyä koskevien periaatteiden loukkaaminen sekä esitetyt tosiseikat.

<sup>(1)</sup> Yhteisön tavaramerkistä 26.2.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 207/2009, EUVL L 78, s. 1.

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Consiglio di Stato (Italia) on esittänyt 11.9.2015 – Aeroporto Valerio Catullo di Verona Villafranca SpA v. Società per l'aeroporto civile di Bergamo-Orio al Serio SpA (SACBO SpA)**

**(Asia C-485/15)**

**(2015/C 414/19)**

*Oikeudenkäyntikieli: italia*

### Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Consiglio di Stato

### Pääasian asianosaiset

*Valittaja:* Aeroporto Valerio Catullo di Verona Villafranca SpA

Vastapuoli: Società per l'aeroporto civile di Bergamo-Orio al Serio SpA (SACBO SpA)

### Ennakkoratkaisukysymys

Ovatko Euroopan unionista tehdyn sopimuksen [alkup. s. 16] syrjintäkiellon periaate, yhdenvertaisen kohtelun periaate, avoimuusperiaate, julkisuusperiaate ja kilpailuperiaate esteenä lain nro 537/93 10 §:stä, ministeriön asetuksen nro 521/1997 6, 7, 8 ja 17 §:stä, asetuksen nro 67/97 17 §:stä, asetuksen nro 96/2005 3 §:n 2 momentista, asetuksen nro 216/2011 11 §:stä sekä asetuksen nro 78/2010 6 §:stä koostuvan kaltaiselle kansalliselle säännöstölle siltä osin kuin kyseisillä kansallisilla säännöksillä voidaan oikeuttaa se, että koko lentoasemaa koskeva neljäkymmenen vuoden mittainen konsessio annetaan ilman julkista tarjouspyyntömenettelyä?

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Nejvyšší soud České republiky (Tšekki) on esittänyt 21.9.2015 – Tommy Hilfiger Licensing LLC ym. v. DELTA CENTER a.s.**

(Asia C-494/15)

(2015/C 414/20)

Oikeudenkäyntikieli: tšekki

### Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Nejvyšší soud České republiky

### Pääasian asianosaiset

Valittajat: Tommy Hilfiger Licensing LLC, Urban Trends Trading B.V., RADO Uhren AG, Facion Kft., Lacoste S.A. ja Burberry Limited

Vastapuoli: DELTA CENTER a.s.

### Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko sellainen toimitilat markkinoilla vuokrannut henkilö, joka tarjoaa yksittäisten markkinatoimijoiden käyttöön kojuja ja myyntipaikkoja, joihin kojut voidaan sijoittaa, välittäjä, jonka palveluja kolmannet osapuolet käyttävät oikeudenhaltijan immateriaalioikeuden loukkaamiseksi teollis- ja tekijänoikeuksien noudattamisen varmistamisesta 29.4.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/48/EY<sup>(1)</sup> 11 artiklassa tarkoitetulla tavalla?
- 2) Onko mahdollista toteuttaa toimenpiteitä sellaista toimitilat markkinoilla vuokrannutta henkilöä vastaan, joka tarjoaa yksittäisten markkinatoimijoiden käyttöön kojuja ja myyntipaikkoja, joihin kojut voidaan sijoittaa, teollis- ja tekijänoikeuksien noudattamisen varmistamisesta 29.4.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/48/EY 11 artiklassa mukaisesti niillä edellytyksillä, jotka unionin tuomioistuin määritteli asiassa C-324/09, L'Oréal ym. 12.7.2011 antamassaan tuomiossa sähköisen markkinapaikan ylläpitäjiin kohdistuvien toimenpiteiden toteuttamisen osalta?

<sup>(1)</sup> EUVL L 157, s. 45.

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Vilniaus miesto apylinkės teismas (Liettua) on esittänyt 22.9.2015 – W ja V v. X**

(Asia C-499/15)

(2015/C 414/21)

Oikeudenkäyntikieli: liettua

### Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Vilniaus miesto apylinkės teismas